

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: JENS HVAS. ET BLAD AF SALLINGS RIMKRØNIKE.

Citation: Aakjær, Jeppe: "JENS HVAS. ET BLAD AF SALLINGS RIMKRØNIKE.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid78727.pdf> (tilgået 11. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

JENS HVAS. ET BLAD AF SALLINGS RIMKRØNIKE.

✂ DER var engang en Sallingbo,
hans Navn det var Jens Hvas.
Fordi han tog ved anden Tro,
de slog hans Hals i Gras.

✂ Hvor Vestenvinden vild og gal
end strigler Lyngens Aas,
der sad den Herre i sin Hal
alt paa det barske Kaas.

✂ Hvor stærkt Nordvest end rejste Vind
om Kaases krumme Strand,
drog værre Storme dog herind
fra Syd og Sachsenland.

✂ De Klostre sprængtes, Nonner skreg,
Landsknægte gik og kom,
Graamunke løb ad Sognevej
og keg sig rædde om.

✂ Jens Hvas red ud at hente Skat
paa Hestens sorte Hov,
og hvor han ej fik Mønten fat,
der tog han Stud for Plov.

✂ Ondt for han frem paa Sallingholm,
men værst i Fjandboland;
den arme Bonde vild og olm
i Stilhed knuste Tand.

✂ Men Hævnen gaar paa rappe Sko,
hvor Tiden vorder ond,
og den som krænker Bondens Bo,
han gaar paa sumpig Bund.

131

✂ - Brat Skipper Klæmers Stimandsflok
ind over Salling brød;
den første med saa vild en Kok,
den Kok han var sgi rød!

✂ Ham slap nu Klæmer af sit Bur,
vildt lød dens Galens Gjald,
imens den fulgte Koks Natur
og fløj fra Lad til Hjald.

✂ "Brand!" skreg man fra det stengraa Kaas,
"en paasat Nattebrand!"
"Brand r slængte Lyngens brune Aas
langt over Maanevand.

✂ Hævnflammens Leg om Spir og Spær
blev set helt ind til Fly.
Limfjordens Bølger bar dens Skjær
vidt over Mors og Thy.

✂ Nu gnubber Bonden fro sit Ben.
"Den Brand hun varmer godt I"
Saa ler hvert Kræ, som fra sin Gren
ser Ild i Rævens Slot.

✂ De Høvder brøled under Strand,

en Ræv tog ilde paa,
imens en natlig Ryttersmand
ad Skive til lod staa.

☒ "Saamænd, Jens Hvas, du rider vel!"
- han ud paa Manken laa -
"men om du red dit Øg ihjel,
det vilde nap forslaa!

☒ For Bonden er nu bleven gram
som nogen Bøl bag Plov.
Du skjænked ham *for* bedsk en Dram
i sidste Skatterov."

132

☒ - Jens Hvas red over Skive Bro,
det dundred højt og hvast.
Hans sorte Øg paa fire Sko
jog vid're uden Rast.

☒ Men før de naaede næste By,
Jens vendte brat sin Hest.
Derinde under Nattens Sky
det volmer rødt i Vest.

☒ Vildt snøfter her hans sorte Øg
fra Bakkens brede Aas,
thi begge lugter Hjemmets Røg:
histude brænder Kaas!

☒ Og se! og se! fra Sals til Sals
nu flaxer Klæmers Kok
og galer af sin røde Hals
fra Lad og Bjælkestok!

☒ Den Nat saa mangt et Sallingtaarn
til Sylden brændte ned,
mens Borgens Herre højvelbaar'n
husvild paa Heden red.

☒ Til bløde Skvulp af Tastumsø
gik Vugg' i Dommerby,
mens Hævnens Brande, Ø ved Ø,
stod rødt paa Sallings Sky.

☒ Urolig Hesten fletter Ben
med Hop og Snøft og Spring.
Med Ildskjar over Øjensten
vredt slænges den omkring.

☒ Til Viborg kom de tidlig nok!
Her brød Jens Hvas sin Ed.
Saa tog ham Bødlen ved hans Lok,
mens Øxen gjord' Besked.

133

☒ Til det den var slet ikke sen,
for ogsaa den var hvas.
Hans Tyrehals, hans Nakkeben
sprang som det skjøre Glas!

☒ Og anden Tid med andre Mænd
drog ind i Sallingland,
mens røde Plage stak i Rend
langs Limfjords grønne Strand.

☒ - Der var engang en Sallingbo.
Hans Navn det var Jens Hvas.
Fordi han brød sin Riddertro,
de slog hans Hals i Gras.

17/3 1916.